

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Beslutningsforslaget fra Det Konservative Folkeparti går ud på, at regeringen inden den 1. februar år 2001 skal fremsætte forslag til ændringer af retsplejeloven, således at alle nævningesager i fremtiden behandles ved byretten i første instans, og således at det bliver muligt at anke både skyldsspørgsmålet og strafudmålingen i disse sager.

Jeg vil tro, at forslagsstillerne har hentet stor inspiration til beslutningsforslaget i Retsplejerådets betænkning fra 1998 om behandling af nævningesager. I hvert fald ligger det fremsatte beslutningsforslag tæt op ad de tanker og ideer, som Retsplejerådet dengang fremlagde.

Jeg har tidligere tilkendegivet, og det vil jeg gerne gentage her i dag, at jeg er positiv over for Retsplejerådets forslag til en nævningereform, som vil sikre en bedre behandling af de alvorligste straffesager og samtidig styrke retssikkerheden for de tiltalte.

Den nuværende byretsstruktur med mange enedommerembeder er imidlertid ikke indrettet til en nævningereform. Hvis alle de nuværende byretter skulle behandle nævningesager, vil der ved mange byretter gå adskillige år imellem, at der ved retten skulle behandles en nævningesag. Dommerne og det øvrige personale vil altså ikke have mulighed for at opbygge en erfaring i at behandle disse sager. De fleste byretter har heller ikke lokaler, som er egnede til at behandle nævningesager i.

Retsplejerådet har foreslået, at nævningesager skal behandles ved de 14 byretter, hvor landsretterne i dag har bitingsteder, og eventuelt også ved retten i Roskilde.

Dommerforeningen har i sit høringssvar over betænkningen vendt sig imod en sådan opdeling i førsteklases og andenklases byretter, som på en uheldig måde vil foregribe arbejdet i domstolenes strukturkommission.

Som bekendt er domstolenes strukturkommission i øjeblikket ved at overveje, hvordan den fremtidige retskredsstruktur skal se ud. Jeg forventer, at kommissionen afslutter sit arbejde inden udgangen af i år.

Jeg mener derfor, at det er rigtigst at vente med nævningereformen, indtil overvejelserne i strukturkommissionen er afsluttet, og at det lig-

ger fast, hvordan den fremtidige retskredsstruktur kommer til at se ud.

Målet er at gennemføre en sammenhængende reform på domstolsområdet. Det tager lidt tid, det vil jeg gerne indrømme, men for regeringen har en gennemtænkt reform højere prioritet end en halv løsning, der alligevel skal laves om, når arbejdet med en omstrukturering af domstolene for alvor tager fart.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget, uanset om vi har stor sympati for de grundtanker, der ligger bag forslaget. Vi ser frem til at kunne lave den nævningereform, som vi er enige i skal til, når vi har retskredsstrukturen på plads med gennemgangen og Folketingets vedtagelse af den kommende retskredsstrukturreform.

Sandy Brinck (S):

Beslutningsforslaget om toinstansprincippet er et omfattende og principielt spørgsmål om indretningen af det danske retsvæsen, og som alle andre principielle spørgsmål kan det ikke løses fra sin kontekst. Med andre ord: Vi kan ikke diskutere toinstansprincippet uden at skulle forholde os til hele retssystemet.

Som ministeren har nævnt i sit indlæg, har Retsplejerådet anbefalet indførelse af et toinstansprincip i nævningesager, men som det bl.a. fremgår af »Lov og Ret« fra februar 2000, som er skrevet af medlemmerne af Retsplejerådet, ja, så har sådan en ændring flere strukturelle konsekvenser for hele retssystemet.

En uundgåelig konsekvens er ændringer af ressourcefordelingen, antallet af dommere samt ikke mindst disse dommers kompetencer, blot for at nævne nogle få ændringer, og som det er forslagsstillerne bekendt, behandles disse konsekvenser inden for rammerne af strukturkommissionen.

Når vi nu har bedt eksperterne om at give os et overblik over de her strukturelle konsekvenser, så vil det altså efter vores mening være uhensigtsmæssigt og heller ikke særlig respektfuldt over for kommissionens arbejde at tage den politiske beslutning, før vi ser hele omfanget af dets konsekvenser. Vi mener altså ikke fra socialdemokratisk side, at tidspunktet er modent til at pålægge regeringen at indføre toinstansprincippet, al den stund hverken den eller vi har det fulde overblik over konsekvenserne.

Det er mig imidlertid magtpåliggende på vegne af den socialdemokratiske folketings-